

Ο δρόμος των αλχημιστών είναι ένα σοκάκι στο κάστρο της Πράγας. Είναι ένας στενός δρόμος με μικρά πολύχρωμα σπιτάκια κολλητά το ένα στο άλλο, που σήμερα αποτελεί ένα από τα αξιοθέατα της πόλης.

Η ιστορία του ξεκινάει από τον 16^ο και τον 17^ο αιώνα όταν εδώ ζούσαν οι αλχημιστές. Ο αυτοκράτορας Ρούντολφ ήταν ένθερμος οπαδός του αλχημισμού.

Η Αλχημεία συνδυάζει την φιλοσοφική θεώρηση και συγκεκριμένη πρακτική μέθοδο με στόχο την κατάκτηση της απόλυτης Σοφίας και της Αθανασίας. Οι Αλχημιστές αποσκοπούσαν σε προσωπική βελτίωση και δημιουργία διάφορων υλικών με ασυνήθιστες ιδιότητες. Η πρακτική μέθοδος των αλχημιστών εξελίχθηκε στη βάση της σύγχρονης χημείας, καθώς δημιούργησαν τεχνικές ανάλυσης, ταυτοποίησης και διαχωρισμού ουσιών. Επίσης, πολλά υάλινα σκεύη που χρησιμοποιούνται ακόμη και σήμερα στα χημικά εργαστήρια ήταν δημιουργήματα των αλχημιστών. Η αλχημεία άνθησε στο Μεσαίωνα.

Η συνεισφορά των Αλχημιστών στις σύγχρονες “χημικές” πρακτικές είναι βέβαιη: ανάλυση και καθαρισμός μεταλλευμάτων, επεξεργασία μετάλλων, τεχνικές διαχωρισμού όπως η απόσταξη, παρασκευή μελανιών, βαφών, χρωμάτων, καλλυντικών, κεραμικών, υαλικών, αποσταγμάτων, εκχυλισμάτων και πολλά άλλα. Οι Αλχημιστές ανακάλυψαν το υδατικό διάλυμα οينوπνεύματος (ή αλλιώς “νερό της ζωής”, “aqua vitae”), το χημικό στοιχείο φωσφόρο (P), πολλά οξέα που χρησιμοποιούμε μέχρι σήμερα και πολλά άλλα.

Οι σημαντικότεροι στόχοι των αλχημιστών ήταν η μετατροπή των κοινών μετάλλων σε χρυσό ή ασήμι και η δημιουργία του ελιξηρίου της Ζωής (πανάκεια), το οποίο θα θεράπευε όλες τις ασθένειες και θα παρέτεινε τη ζωή επ' αόριστον. Επίσης, αναζητούσαν ένα παγκόσμιο διαλύτη, δηλαδή μια ουσία που διέλυε όλες τις υπόλοιπες. Η Φιλοσοφική Λίθος ήταν μια μυθική ουσία και βασικό συστατικό για την επίτευξη των στόχων αυτών. Βέβαια, η Αλχημεία δεν αποσκοπούσε μόνο στην βελτίωση κάποιων ιδιοτήτων των υλικών ή στην παράταση του χρόνου ζωής, αλλά έδιναν και πνευματική διάσταση σε αυτές τις πράξεις. Για παράδειγμα, η μετατροπή του μολύβδου σε χρυσό (το οποίο θεωρείται “ευγενές” μέταλλο) παραλληλίζονταν με την πνευματική εξύψωση (εξευγενισμό του πνεύματος).

Σύμφωνα με τους ιστορικούς, η αλχημεία είναι η αναζήτηση της μετατροπής των κοινών μετάλλων σε χρυσό. Τα θεμέλια της αλχημείας έθεσαν οι προσωκρατικοί φιλόσοφοι όπως ο Εμπεδοκλής, ο Θαλής ο Μιλήσιος και ο Ηράκλειτος. Επίσης, συνεισέφεραν και οι αιγυπτιακές τεχνικές μουμιοποίησης και επεξεργασίας μετάλλων καθώς και οι τεχνολογικές και αστρολογικές γνώσεις των Μεσοποτάμιων.

Παρά τη σχέση του με την αλχημεία, το όνομα «Χρυσό Σοκάκι» (Zlata Ulicka, Golden Lane) στην πραγματικότητα προέρχεται από τους χρυσοχόους που ζούσαν στην περιοχή και όχι από τους ίδιους τους αλχημιστές.

